

REVISTA VALLESANA

PERIODICO QUINCENAL

SUSCRIPCIÓN. 1'00 pesetas trimesrre
Número suelto: 15 céntimos.

REDACCIÓN: Calle Corró, 9
ADMINISTRACION: Calle Nueva, 18

¡CARITAT!

L'Hospital-Assil va fent-se, pero tant lentament que ¡quí sap quant s'acabarà!

Al nou Hospital-Assil encare va treballant-s'hi, pero poc, molt poc; tot just per a no abandonar la obra, per a no parar-la. Pot-ser si deixés de treballar-s'hi després no es trobaria el moment oportú per a renuar-la.

L'esforç fet fins are per a la realització de la obra, ha estat gran i digne de tots cuants han contribuït a la execució de la obra caritativa amb els seus cabals o els seus concells. Mercés cal donar-los-hi a tots i a cada un dels que son a la llista de subscripció suara publicada, i als que posteriorment, amb anhel caritatiu, l'hagin continuada.

Mercés als ja soscrits, i una mica de caritat cal demanar a tants i tants bons cristians que a la vila viuen i que dels preceptes de la Rel-ligió ne fan sa guia; una mica de caritat també cal demanar a tants i tan bons i entusiastes granollerins que desitjen i volen per a Granollers el major nombre de perfeccionaments possibles.

L'Hospital-Assil va fent-se, pero, quant lentament!

Mentres la obra va enlestint-se, els pobres vellets assilats i els infeliços malalts van vivint a l'antic Hospital, en males condicions higièniques nascudes de l'antiquitat del edifici, en cambres petites, mancades de llum, de sol, i d'aire, i a més poc nombroses, ço que obliga a tenir d'enquibir més i més llits aont ja no n'hi caben, i a tenir de col·locar-ne aont no deurien jamai de col·locar-se-n'hi.

Y els assilats ja tots tan vellets i els pobres malalts plens de nafres, van vivint i vivint a la

edifici vell i dolent, tot parlant-los-hi d'un edifici nou i adequat que per a ells está bastint-se, aont el vellet podrà soleiar-se a tot pler i el malalt respirar dintre cambres amples i ventilades, sense que el sostre li caigui demunt sa testa febrosa. ¡Pero fa tant temps que se'ls n'hi parla!

Prou tenen fe amb les paraules suaus de les santes Germanes que'ls cuiden, prou tenen encare esperança d'anar-hi algún dia; mes no saben que la caritat ha anat estroncant-se i que per falta de cabals potser passi temps i més temps, anys i més anys, sense poder anar-hi. I ells pobres van vivint, i pot-ser fins morint, tristament a la cambra fosca i humida..... A la edifici nou les blanques cambres airoses resten buides, esperant-los.

Un esforç caldria fer per a enlestir la obra, de la que lo principal queda ja fet; un altre esforç encare, doncs, per a poder-la utilizar i ultra l'acabament del pabelló-convent aont poc o molt are es treballa, falten fer les obres indispensables següents: Adquisició i col·locació de la cuina central per a tots els serveis de la casa; establiment de la claveguera de desaigüe desde els edificis a les clavegueres de la vila; construcció de un cobert amb els safreijos i demés elements per a la neteja de robes i similars; instalació de la llum elèctrica, i augment del caudal d'aigua, insuficient l'actual per a el servei de tota la casa.

Tot lo anteriorment esmentat es precis deixar-ho perfectament llest per a poder traslladar-s'hi els dolorits malalts i els pobres assilats, en nom de Deu germans nostres.

Ademés d'aquestes obres absolutament indispensables, ne falten d'altres que, ajudant Deu i amb el temps, podrán establir-se, com son: material complert per a la sala d'operacions:

estufa de desinfecció; tancament definitiu del terreny; pabelló o caseta per a el Director espi-ritual del Hospital-Assil; pabelló o caseta per a el porter i cuidant; pabelló per a infecciosos (quals plánois ja están executats), i alguns altres serveis que poden montar-se a base del be-néfic establiment.

¡Si'n falta doncs de feina a fer!

Pero atenent sols a lo indispensable per a traslladar-hi a malalts i a assilats, per a poder-los treurer del lloc boi vergonyós aont are viuen, ¿no será possible trobar dintre de la ma-teixa vila per aont l'Hospital-Assilo te princi-palment de servir, una suma de petites, per peti-tes que sigan, i de grans caritats que permetin tirar les obres endevant? ¿No será possible inte-ressar els sentiments caritatius de persones aje-nes en poc o en molt a Granollers per a que col-laborin a la obra cristiana?

Als que ho fassin, que Deu els ho pagui; tots devem remerciar-los en nom dels actuals assilats i malalts que son els que més aviat deuen fruir-ne, i també remerciar-los en nom de tots els are incógnits que amb els anys, porti a la Santa Casa, el rodar de la vida que ni salut ni fortuna respecta.

J. M.ª MIRÓ Y GUIBERNAU.

POLÍCROMAS

(CANTARES POPULARES)

Quando vivía mi amo
nadie estaba encima de él;
hoy está en el campo santo
y encima hay... lo menos tres.

El tiempo y el desengaño
son dos amigos leales
que despiertan al que duerme
y enseñan al que no sabe.

En el árbol de mi vida
las ilusiones cantaron;
tiró el dolor una piedra
y ¡ay de mí! Todas volaron.

Dos impedimentos hay
para que tu y yo nos casemos;
uno es que tu no me quieres
y otro que yo no te quiero.

Ayer me dijiste que hoy,
hoy me dices que mañana;
y mañana me dirás
que de lo dicho no hay nada.

A una piedra de la calle
le contaba mi dolor;
mira si sería grande
que la piedra se partió.

Gitano ¿por qué vas preso?
Señor, por cosa ninguna,
porque he cogido un ramal
y detrás se vino la mula.

El hombre debe rezar
cuando va a la mar una vez,
cuando va a la guerra dos
y cuando se casa tres.

Como los copos de nieve
así mismo son las penas,
que van cayendo despacio
y blanquean la cabeza.

Si la mar fuera de tinta
y el cielo de papel doble
no se pudiera escribir
lo falsos que son los hombres.

A mi me llaman el tonto,
el tonto de mi lugar;
todos comen trabajando,
yo como sin trabajar.

El hombre para ser hombre
necesita tres partidas,
hacer mucho, hablar poco
y no alabarse en su vida.

En el cielo manda Dios,
los diablos en el infierno,
y, en este pícaro mundo,
el que manda es el dinero.

A. E.

EL FULL EN BLANC

Damunt la meva taula, vet-aci un full de pa-
per blanc.

En sa enigmática passivitat, senzill i indife-
rent com apareix ¡qué coses diu!..... Jo me'l fi-

guro com el no-res tenebrós de l'eternitat caòtica, quan revolotejava a l'entorn del Deu immutable, en espera de pasmoses transformacions. Jo me'l figuro com la transparent goteta, que abans de saltar al fons de bauma frescal ansia un raig de sol que la fassi brillar com una perla mostrant-ne aixís sa bellesa passatgera. Jo me'l figuro com una flor boscana, la qual anyora la pietosa má que deuria col·locar-la als peus de la Santa Verge.

¡Mireu-lo!.... sa blancor el denuncia. Es com l'ànima infantina que ha sentit en el fons del seu sí un poderós impuls per a gaudir de sa potencialitat, i vol llençar-se en el mar impetuós de la vida.

¿No'l sentiu, pobre paper, com pidola idees? ¿No les escolteu ses quimèriques il·lusions? Vol que damunt seu restin enmotllades per má d'artista coses grans; jatsia concepcions genials, jatsia descobriments sensacionals, jatsia mots regeneradors de divinal revel·lació.

¡Qui podés, oh paper blanc, capir-la la veemença de ton anhel!

Mes, digas-me: ¿perqué vols eixir de ta blancor ara que'ts net i immaculat?.... Car si en lloc de maravelles queden damunt teu estampades idees barroeres, mesquines o deplorables passions, ¿te l'haurán apaivagada allavors eixa set ardorosa, eix afany invencible envers lo desconegut?

Empró vull contestar-te. Ja que sents aquest impuls a la vida, ja que es tan lloable ton dalé, vull omplir-te; i omplir-te no de res de l'enteniment, car l'enteniment requereix linies rectes i limitacions, mes tú no ets pas paper ratllat. Tú poc necessites res de l'intel·ligència humana, ja que ta aspiració es indefinida com indefinida es ta blancor, i la potencialitat que de tu ressorgeix no pot pas esser limitada per cap ratlla.

Jo ara vull escriure quelcom damunt teu; no pas res de paraules superbes, coses vanes, sentencies tontes. Vull escriure un mot que es poesia, que es patria, que es amor, que está molt per damunt la petitesa de nostre saber i del tot allunyat de les humanes passions. Aquest mot que vull escriure, que joestic prou convençut satisfarà per complert ton viu desitj, es un mot infinit, es un mot immortal, es un mot gran, molt gran, i per cert ben petit. Vet-el aquí:

¡Deu!

MONTSERRAT.

MUNDIALS

Mort d'un il·lustre diputat anglès.—L'Iglesia catòlica d'Anglaterra acaba de sufrir la triste pèrdua del jove diputat Sir *Mark Sikes*, secretari de les conferencies de la pau. Era tan reconeguda la seva amplia competencia que's parlava d'ell com del pròxim successor de Lloyd George, i tan arrelades i pràctiques eren les seves virtuts que, durant sa estada a Londres, cada dia a la matinada se'l veia a la catedral de Westminster per a ajudar la missa i rebre la Sagrada Comunió. ¡Hermós exemple pels homes públics e il·lustrats de la nostra nació... que s'avergonyeixen de mostrarse públicament cristians!

**

Progrés del Catolicisme als Estats Units.—Es verament admirable la creixença de la nostra Santa Relligió als Estats Units. Segons l'última guia oficial Catòlica hi ha 17.735.553 catòlics, que donen un augment de 186.229 en un any; 21.019 sacerdots; 8.944 alumnes en els seminaris; deu mil 608 parroquies amb Srs. Rectors residents, havent-se'n establert l'últim any 143 de *noves*. Compta ademés amb 5.573 missions amb iglesia i assistència regular de sacerdots, amb uns 211 colegis catòlics per nens i joves, 700 acadèmies per nenes i senyoretas, 5.852 escoles parroquials, 296 escoles per Orfes i 221 asilos per vells. Mereix especial menció la célebre Universitat Catòlica que sens dupte está destinada a produir un be inmens an aquells Estats, i per la cual prenen un veritable interès el Sant Pare, Srs. Bisbes i tot el clero i poble catòlic.

Aquest any solsament s'han recullit com al·moina 100.000 dolars, als quals deuen afegirshi els 95.000 donats pel Cardenal Gibbons, com a fruit dels seus regalos personals, estalvis i guanys de les nombroses obres. Els 50.000 dolars que li ofereixen els fidels amb ocasió de ses bodes d'or, les regala també a l'esmentada Universitat.

**

La força de la relligió Catòlica entre els enemics de Jesucrist.—A mida que s'exten l'Evangeli del Salvador a tots els recons del mon, es registren *noves* conquestes en els cors dels enemics més declarats de l'Iglesia. Entre aquestes debem fer esment del gran poeta mexicà *Amado Nerro* qui havent-se convertit al Catolicisme avans de sa última enfermetat, morí arrepenit amb un Sant Crist a la má, invocant la misericordia del Senyor; del leader del radicalisme de Colombia

doctor Magia, el qual després d'haver detestat públicament els seus errors, va desafiar als fins aleshores amics seus polítics amb les següents paraules: «Vosaltres podreu atacar-me i censurar-me, però no podreu impedir que trevalli pel regne de Jesucrist.» ¡Magnífica confessió que deurien imitar tots els enemics de l'Església a quins la força de la veritat i l'experiència de la vida ha ensenyat la falsetat de ses doctrines!

**

El Vaticà segons els anarquistes.—L'anarquista Charles Malato ha escrit en la *France Libre* aquestes paraules: «De la gegantina guerra que ha convertit a Europa en runes, derrocant homes a milions i riqueses per mils de milions, solsament ha resultat fins ara un vencedor: el Vaticà. Fa quinze anys semblava que havia arribat a la seva fi. ¡Es un cadàver!—deien superbament els qui, desconeixent en absolut la història i les seves ensenyances, no veuen més que els fets que es succeeixen cada dia. Ells ignoren que la Església mai es més temible que quan sembla morta. Se l'havia enterrada una mica massa depressa.» I en la *Vie Ouvriere*, el bolxevista *Ermenonville*, es burla d'una colla de republicans que protestaren del restabliment de la Embaixada francesa en el Vaticà, i diu: «Protestar contra aquesta Embaixada, la menys perillosa, es una puerilitat. Sense cap mena de dubte, ella directament no ens portarà a la guerra.» Enumera després els esforços del Papa per a la pau, i acaba dient que «el Sant Pare es el Sobirà més pacifista del món».

**

Mèxic al Sagrat Cor de Jesús.—A semblança d'Espanya el poble mexicà acaba de donar una prova de sa fe religiosa, aixecant al Sagrat Cor de Jesús un artístic monument de nou metres d'altura al cim de la montanya del *Cubilete*, anomenada des d'ara *El Turó de Crist Rei*. situada en la diòcesis de León i centre geogràfic de la República mexicana. El monument es de pedra, i aviat serà cubert de mosaic, substituint a l'actual imatge una altra de marbre. El dia de l'inauguració fou festejat amb solemnes i molt entusiastes actes plens de devoció i pietat. La concurrència fou molt nombrosa; hi hagué processó amb el Santíssim de des Aguas Buenas fins a l'esmentat turó, presidida pel Vicari Provincial dels Carmelites, qui assentat en un cavall, ricament adornat, portava la custodia. A les dotze de la nit se digué la missa en la que varen combregar moltíssimes persones, con-

tinuaren les misses fins a les sis del dematí, fent-se després la benedicció del monument, la solemne entronització del Sagrat Cor de Jesús i consagració del poble cristià de Mèxic. Deu vulga que aquest aconeixement siga principi d'una època de pau i benaurança per un poble, fa poc, tant revoltat i víctima del despotisme.

**

El Cine Inmoral i el Congrés dels Estats Units.—Com a complement de lo que diguerem en l'últim nombre sobre el cine, podem afegir que el Congrés dels Estats Units ha votat una llei prohibint les representacions cinematogràfiques de caràcter «obscc e indecent». Els qui afavoreixen l'entrada als Estats Units de semblants pel·lícules son castigats amb una multa i a voltes amb presó. ¡Quan es convencerà el poble espanyol del dany incalculable que en l'ordre moral i econòmic causa el cine inmoral!

**

L'Església Romana després de la guerra.—La guerra europea ha ocasionat una verdadera reacció de les nacions a favor del catolicisme. La constant intervenció del Papa per la pau per una part, i per altre el perill del sindicalisme revolucionari a qui com a frè de garanties fermes, solsament pot oposar-se la religió catòlica, han obert els ulls dels governants, i els han mogut a acullir-se a l'ombra protectora del Papat. En efecte, de des que finí la guerra han restablert les relacions diplomàtiques amb la Santa Seu, *Alemanya*, *Hungria* i *Rumània*. Està també pròxima la creació d'una Nonciatura de Suïça a Berna i es d'esperar que desapareixerán els obstacles pels quals no es ja un fet el complert restabliment de amiatat oficial entre França i el Papa.

També debem fer esment d'un aconeixement importantíssim per la causa catòlica. Des de Berna s'ha comunicat a Roma el fi del cisme que era conegut en l'història amb el nom de *Iglesia dels Catòlics Vells*.

R. B. V.

POSTAL

¡Vaya unos cuos!

¡Oh! el socialismo!! No hay mal que no remedie; ni llaga, que no cure; ni herida, que no restañe; ni hambre, que no apague; ni sed, que no mitigue.

El lo es todo: Para el obrero, una cadena de esclavitud; para sus directores, una arcadia feliz.

El primero paga y calla; los segundos cobran y hablan.

Los obreros continúan asidos a sus yunques y telares; muchos de los directores llevaron y llevan una vida espléndida..... ¡para algo son apóstoles!.....

Carlos Marx, corifeo del socialismo, dejó una fortuna al morir y sus hijos se educaron cristianamente.

Engels, no tenía una peseta al comenzar sus predicaciones socialistas, y al morir legó una fortuna de dos millones.

La vida regalada de Juarés, ilustre socialista francés, y de Bebel, jefe de los socialistas alemanes, nos ha sido familiar a todos.

Vandervelde, jefe de los socialistas belgas, en un viaje que hizo a Madrid se hospedó en el Ritz, quizás porque no había otro de más lujoso.

Singer, Aarons, Dietz, Geock, y Volimar están llenos de pesetas.

El austriaco Adler y el holandés Domela, son millonarios.

Pablo Iglesias, tipógrafo, que vivía de un jornal como todos sus compañeros, vive hoy espléndidamente, viste a lo burgués, sale a veranear, es propietario y sus compañeros tipógrafos continúan siendo tan tipógrafos como antes.

Y Pestaña?..... Y Seguí?..... Y Lenine?.....

¿Si serán burgueses esos señores?.....

¿Es que entienden la burguesía por lo que va de su bolsillo para arriba?.....

¡Y esos son los cucos que meten tanto ruido y miedo!

¡Pobre obrero!!

VINICIO.

CRONICA

Con motivo de nuestra Fiesta Mayor, publicó *La Veu de Catalunya*, el sábado de la pasada semana, en la página dedicada a las *Viles de Catalunya*, una referente a nuestra villa. Figura en la misma los siguientes trabajos: La industria, El mercat, Jaume Serra i Dachs.—El Nacionalisme a Granollers, Hermenegild Carrera i Miró.—L'esglesia parroquial, J. C.—Granollers i la seva cultura, Miquel Josep i Mayol.

—Aspectes, J. Vidal i Jumbert.—La Música, Montserrat.

Fué confeccionador de la página el entusiasta y muy joven escritor D. Miquel Josep y Mayol, y por ello ha sido muy felicitado.

■

Han pasado ya las fiestas. Se han visto bastante animadas, principalmente las diversiones del sábado. Reseñarlas todas particular y detalladamente nos lo impide, contra nuestra voluntad, la falta de espacio, y después, el no habernos sido posible entrar o asistir en determinadas sociedades.

●

Falleció la pasada semana D. *Rita Puig, joven esposa del Secretario del Ayuntamiento Don Claudio de Boet.

Cristiana resignación en su justo dolor le deseamos y le damos el pésame.

■

Los esposos D. Francisco Bofill y D.ª Mercedes Freixa, han visto su dicha florecida con un hijo.

Les felicitamos.

●

La sardana «La rondalla de un pastor» y las canciones «La molinera» y «El meu» que, en las pasadas fiestas cantó el «Orfeo Granolleri» dirigido por el inteligente y estudioso Maestro Don Aurelio Font, era debida al director del «Orfeón del Conservatorio de Vich», nuestro compatriota D. Benito Morató. El público, en la sardana, aplaudió con entusiasmo, no sólo para conseguir su repetición, que obtuvo, sino para demostrarle su cariño y la complacencia con que ve sus progresos y sus triunfos. Mucho espera Granollers del Sr. Morató, y nosotros creemos, porque tenemos fe en su talento musical, que con tiempo y ocasión, aquel manojito de nervios vibrando de entusiasmo, nos dará la obra merecedora de un puesto señalado en el mundo del arte que con tanto provecho cultiva.

■

Hoy día 12, y en los días 19 y 25 de este mes celebran respectivamente su *Fiesta Mayor* los pueblos de esta comarca Llisademunt, Corrodavall, Marata y Palou, prometiendo ser muy lucidos los actos religiosos y profanos en cada uno de dichos pueblos.

●

Según impresiones recibidas promete ser muy

brillante la fiesta que celebrará el pueblo de Bigas el día 19 del corriente en honor del Sagrado Corazón de Jesús, cuya fiesta reseñaremos en el próximo número.

COMARCALES

LA GARRIGA

El día 21 del mes passat va celebrar-se en el «Círcol de Recreo» un concert a càrrec de la coneguda i cèlebre cantatriu N'Àndrea Fornells, solista del «Orfeo Catalá». Amb aital ocasió poguerem apreciar de prop i admirar les grans qualitats en l'art del cant d'aquesta artista jove, qui en lo dia esmentat va guanyar-se innumerables aplausos i corals felicitacions de la nombrosa i distingida concurrència. La nostra més complerta enhorabona a la meritíssima cantatriu, a Na Concepció Radúa, sa companyanta en el piano i a la Junta directiva del Patronat de Maria Inmaculada de noies, que, per a subvenir als gastos ocasionats per les escoles gratuïtes sostingudes per la mateixa, va organitzar l'esmentat concert.

— El barri de Sant Roc homenatjà a son gloriós patró amb una festa per tots conceptes lluidíssima, el dissapte dia 21 del passat. Al objecte de aconseguir més solemnitat a la diada, va esser contractada la banda de música del Batalló d'Estella, de Granollers, qui molt acertadament com acostuma, va executar la música tant de la festa religiosa com de la popular. Al dematí va celebrar-se un solemne Ofici, predicant el Rnt. Sr. Rector molt elocuentment el sermó del Sant. Acabat l'Ofici, la banda va tocar alguna peça de concert en l'envelat que s'havia aixecat a la plassa. Per la tarde va haver-hi una lluida professó que va recórrer els principals carrers del barri. A la nit, després de fer la tradicional passada, va fer-se la serenata a la Casa de la Vila, i seguidament el ball a l'envelat. La més coral enhorabona als administradors d'aquest barri que enguany han procurat donar un relleu tan escaient i singular a aquesta característica i popular festa.

— En el «Patronat Parroquial», s'han tornat a rependre les representacions de teatre, que tant son del agrado de la distingida concurrència que hi assisteix. El diumenge dia 22 d'Agost, varen representars'hi ja dugues pessets cómiques: «Estufat a la catalana» i «L'últim inglés». Abdues foren de gran éxit, lo mateix que les projeccions eléctriques de les vistes dels principals quadros de Sant Lluís Rei de França.

Desitgem que sigui un fet l'inauguració d'aquest «Patronat», com també la prolongació de les vetllades ont frueixen sana i noblement totes aquelles persones que hi assisteixen, i ont fins els mateixos joves aficionats al teatre i els demás socis del «Patronat Parroquial» passen tant alegrement el temps en mitg d'un ambient de companyerisme i de expansiva satisfacció.

— Espléndits resultaren els concerts «Vendrell» celebrats els dies 26 i 28 del prop-passat i executats en el teatre del «Círcol de Recreo». El primer, a càrrec única-

ment del eminent tenor solista del «Orfeo Catalá», fou poc concorregut a causa sens dupte de que feia pocs dies hi havien donat en el mateix local altres concerts dues cantatrius. En canvi l'últim, que's feu amb la cooperació del «Orfeo Garriguenc», resultá concorregudíssim i animat d'un entusiasme delirant. Tant En Vendrell com el novell «Orfeo Garriguenc» donaren una prova més dels notables progressos en la música, i el poble de La Garriga ha respost perfectament a lo que li corresponia amb aitals actes. A les moltes felicitacions que han rebut En Vendrell i els orfeonistes, singularment el seu intelligent director-mestre D. Josep Aymerich, hi afegim la nostra molt humil pero molt coral i entusiasta.

— Amb la solemnitat acostumada el barri de Sant Ramón celebrá la festa del seu Patró. A les deu hi hagué Ofici solemne, cantant-se la missa del *Santíssim Sacrament*, del mestre Ribera i predicant les glories del Sant el nostre Vicari. A la tarda, processó pels carrers del barri, i després les festes populars de costum.

— Es arribat ja a nostres mans un exemplar del *Parlament* tingut pel mestre Millet el dia de la inauguració del «Orfeo Garriguenc». Es una cosa digna i molt lloable de quina, ajudant Deu, ens en ocuparem en les columnes d'aquest periódic.

— El dimecres prop-passat va celebrar-se, com cada any, la festa a la Verge del Remei, coneguda vulgarment per la *Festa del Bosch de can Tarrés*. L'animació d'enguany no desmeresqué de la d'anys enrera, essent nombrosíssima i molt distingida la concurrència de forasters. L'enhorabona als organitzadors. Com a nota especialment simpática cal fer notar que la missa de la *Mare de Deu de Nuria* fou cantada per la secció de senyorettes i nois del «Orfeo Garriguenc».

La Garriga 9 de Setembre de 1920.

EL CORRESPONSAL.

PREUS DEL MERCAT

9 DE SETEMBRE

Blat	40 ptas. 60 kilos
Blat de moro	25 » 60 »
Patatas	— » 100 »
Mongeta paretana	60 ptas. cuatr. ^a
» ganxet.	— »
» Catalana	58 »
» color	60 »
Llovins.	16 »
Fabas	25 »
Fabons.	— »
Bessas	29 »
Ordi	18 »
Ous	4'25 dotsena

BANCO DE GRANOLLERS

Capital: 2 MILLONES DE PESETAS

DIRECCIÓN TELEGRÁFICA: BANCO

Cuentas corrientes en moneda nacional y extranjera.—Descuento, cobro y negociación de letras sobre todas las plazas de España y del extranjero.—Préstamos sobre valores.—Aperturas de cuentas de crédito con garantía de valores de cotización corriente.—Compra-venta en las Bolsas de España de toda clase de fondos públicos y valores industriales.—Negociación, cobro y descuento de cupones y títulos amortizados.—Admisión de depósito en valores.—Cambio de monedas.

EL BANCO DA TODA CLASE DE FACILIDADES PARA LA COMPRA-VENTA DE MERCANCÍAS

J. A. Clavé, 34 ☼ GRANOLLERS ☼ Teléfono 50

Abonos químicos Importación de primeras materias. Superfosfatos minerales, amoníacos. Nitratos de sosa y sales potásicas.

FABRICACION ESPECIAL DE MATERIAS ORGÁNICAS EN CANOVELLAS

GUANO

Marca de

fábrica

VALLESA

COMPRA Y VENTA DE CEREALES Y HARINAS

AGUAS PARA ARRENDAR

LUIS SERRA Y GUARDIA

DESPACHO CENTRAL: Ricoma, 79 y 81. — SUCURSAL: Las Franquesas, Teléfono 145, — GRANOLLERS

D I S P O N I B L E

GRAN FONDA "EL UNIVERSO"

DE

CARLOS PUIGRODON

Comidas a todas horas. — Gran salón café y espléndidas habitaciones.
LIMPIEZA Y ECONOMIA

Calle Prat de la Riba, 9 y 11. — Teléfono 31. — GRANOLLERS

SABÓ

BARANGÉ

BARCELONA - GRANOLLERS - GIRONA

CUCALA Y SALA, S. A.

ALGARROBAS - CEREALES - SALVADOS

CASA EN BARCELONA: Sicilia, 92.—Teléfono 10621 S. P.
SUCURSALES: Granollers, Prim, 81.—Castellón, Paseo Ribalta,

EL SEGURO DE LA SALUD
LO CONSTITUYEN SIN DISPUTA LA V

**PILDORAS
POPE**

CONTRA

ANEMIA · CLOROSIS
NEURASTENIA
PRETUBERCULOSIS
INADETENCIA
Y EN SU CONVALECENCIAS

NINGUN OTRO REMEDIO IGUALA SU EFICACIA
CERTIFICANLO MÉDICOS Y ENFERMOS

DE VENTA EN LAS PRINCIPALES FARMACIAS
CONCESIONARIO: JOSÉ M. TORRES APARTADO 663 BARCELONA

FRANCISCO CUCURELLA
IMPRESOR

Calle Corró, 9 GRANOLLERS

Francisco J. de Benavent

MÉDICO HOMEÓPATA

CONSULTA DE 10 A 1

Montserrat, 24. -- Caldas de Montbuy

Los mejores **MUEBLES** los vende la

CASA POUS

Calle de José A. Clavé, 35 (Carretera). — GRANOLLERS